

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (трети състав)

9 юни 2011 година*

По дело C-401/09 P

с предмет жалба на основание член 56 от Статута на Съда, подадена на 24 септември 2009 г.,

Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE, установено в Атина (Гърция), за което се явява адв. N. Korogiannakis, dikigoros,

жалбоподател,

като другата страна в производството е

Европейска централна банка (ЕЦБ), за която се явяват г-н F. von Lindeiner и г-н G. Gruber, в качеството на представители, със съдебен адрес в Люксембург,

ответник в първоинстанционното производство,

* Език на производството: английски.

СЪДЪТ (трети състав),

състоящ се от: г-н К. Lenaerts, председател на състав, г-н D. Šváby, г-жа R. Silva de Laruerta, г-н E. Juhász (докладчик) и г-н J. Malenovský, съдии,

генерален адвокат: г-н P. Mengozzi,
секретар: г-н A. Calot Escobar,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 27 януари 2011 г.,

постанови настоящото

Решение

- 1 Със своята жалба Evropaĭki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (наричано по-нататък „Evropaĭki Dynamiki“) иска отмяната на Определение на Общия съд на Европейските общности от 2 юли 2009 г. по дело Evropaĭki Dynamiki/EЦБ (Т-279/06 наричано по-нататък „обжалваното определение“), с което същият е отхвърлил искането му за отмяна на решенията на Европейската централна банка (ЕЦБ), с които се отхвърля неговата оферта, представена в рамките на процедура на договаряне за предоставянето на консултантски и компютърни услуги, и поръчката се възлага на избраните за изпълнители оференти.

Обстоятелства, предхождащи спора

- 2 На 19 юли 2005 г. ЕЦБ публикува обявление за обществена поръчка в приложението към *Официален вестник на Европейския съюз* (ОВ S 137) за процедура на договаряне за предоставяне на консултантски и компютърни услуги с предварителен подбор на подходящите кандидати. Целта на тази процедура на договаряне е да се подберат двама предприемачи с оглед предоставяне на услуги в полза на ЕЦБ в изпълнение на рамкови договори.
- 3 На 29 август 2005 г. Europaiki Dynamiki представя кандидатура от името на консорциума E2Bank, другият участник в който е Engineering Ingegneria Informatica SpA. Измежду 23-те получени кандидатури комитетът на ЕЦБ по възлагане на поръчки подбира 7 кандидати, сред които този консорциум.
- 4 На 22 декември 2005 г. ЕЦБ изпраща техническите спецификации на избраните кандидати и ги поканва да представят своите оферти. Тези технически спецификации включват поканата за представяне на оферта и пет приложения, сред които проекта за рамков договор.
- 5 В точка 2.4 от приложение 3 към поканата за представяне на оферта се предвижда задължението за оферентите да получат разрешение по силата на германския Закон за предоставяне на работна ръка (Arbeitnehmerüberlassungsgesetz, наричан по-нататък „AÜG“) и се посочва, че последните трябва да споменат, че се ангажират да притежават разрешението за предоставяне на работна ръка (Arbeitnehmerüberlassungsgenehmigung, наричано по-нататък „изискваното разрешение“) към момента на подписване на договора.
- 6 В определения срок ЕЦБ получава пет оферти, сред които тази на консорциума E2Bank. Тази оферта, която е счетена за пълна, съдържа по-конкретно твърдения

ангажимент на двамата членове на консорциума E2Bank да получат изискваното разрешение преди подписването на договора. Като доказателство за този ангажимент е представено копие от две искания за разрешение, подадени на 3 и на 6 февруари 2006 г. до компетентните германски органи.

- 7 След като оценява офертите, Комитетът на ЕЦБ по възлагане на поръчки решава да отправи покана да се преговаря до тримата най-добре класирани оференти. Консорциумът E2Bank е класиран на четвърто място.
- 8 Вследствие на преговорите, проведени през април 2006 г., посоченият комитет на ЕЦБ по възлагане на поръчки решава да продължи преговорите само с двама оференти, тъй като третият оферент, установен в Индия, не е бил в състояние да успокои тревогите на ЕЦБ във връзка с получаването на изискваното разрешение. Продължените преговори с останалите двама оференти приключват през юни 2006 г.
- 9 С писмо от 11 юли 2006 г. Евгораікі Дунатікі изразява съмнения относно законосъобразността на процедурата за възлагане на разглежданата обществена поръчка, като изтъква в частност, че задължението за притежаване на изискваното разрешение съставлява дискриминация срещу оферентите, установени извън Германия.
- 10 След като е уведомено с писмо от 31 юли 2006 г. за решението за възлагане на двата рамкови договора на двамата избрани оференти, Евгораікі Дунатікі с писмо от 1 август 2006 г. изисква повече информация относно оценката на офертите, иска от ЕЦБ да преразгледа решението си и обявява намерението си да отнесе делото пред Общия съд, в случай че жалбата му бъде отхвърлена. Комитетът на ЕЦБ по възлагане на поръчки приема, че това писмо представлява формална жалба и я предава на правораздавателния орган на ЕЦБ, който с писмо от 18 август 2006 г. уведомява Евгораікі Дунатікі за отхвърлянето на жалбата.

Производството пред Общия съд и обжалваното определение

- 11 На 9 октомври 2006 г. Evgoraiki Dynamiki подава жалба пред Общия съд за отмяна на решенията на ЕЦБ за отхвърляне на неговата оферта и за възлагане на поръчката на избраните оференти. В подкрепа на своята жалба Evgoraiki Dynamiki изтъква осем правни основания.
- 12 След като отхвърля повдигнатото от ЕЦБ възражение за недопустимост, изведено от твърдяна липса на правен интерес на жалбоподателя, Общият съд разглежда на първо място осмото правно основание за обжалване, което е изведено от незаконността на задължението за оферентите да притежават изискваното разрешение.
- 13 С първата част от това правно основание Evgoraiki Dynamiki упреква ЕЦБ, че е въвела това изискване произволно и че е поставила в по-благоприятно положение установени в Германия доставчици на услуги.
- 14 С втората част от осмото си правно основание Evgoraiki Dynamiki поддържа, че според АЪГ изискваното разрешение се предоставя на чуждестранни предприятия само ако те разполагат в държавата, в която са установени, с разрешение за предоставяне на работна ръка. По силата на гръцката правна уредба обаче подобно разрешение може да се предостави само на предприятия, които упражняват изключително дейност по предоставяне на временна работа. По този начин му било невъзможно да получи такова разрешение в Гърция и следователно да се ползва от изискваното разрешение.
- 15 С третата част от това правно основание Evgoraiki Dynamiki изтъква, че задължението за оферентите да притежават изискваното разрешение противоречи на правната уредба на Съюза относно обществените поръчки и при това положение представлява нарушение на свободата на предоставяне на услуги, предвидена в член 49 ЕО.

- 16 С четвъртата част от посоченото правно основание Евгораікі Dynamікі поддър­ жа, че това изискване е дискриминационно и съставлява нарушение на принци­ па на прозрачност.
- 17 В обжалваното определение Общият съд отбелязва в самото начало, че ЕЦБ по подобие на институциите на Съюза разполага с широко право на преценка относно обстоятелствата, които да вземе предвид с оглед на приемането на ре­ шение за възлагане на обществена поръчка, и че упражняваният от Общия съд контрол трябва да се сведе до проверка за липсата на сериозна и явна грешка.
- 18 Що се отнася до първата част от осмото правно основание за обжалване, Общи­ ят съд констатира най-напред, че Евгораікі Dynamікі не оспорва нито правомер­ ността на факта, че рамковият договор е уреден от германското право, нито по­ ставянето на всеки спор, породен от договорното правоотношение между ЕЦБ и съдоговорителя ѝ под изключителната юрисдикция на Amtsgericht/Landgericht Frankfurt am Main (околийски/окръжен съд, Франкфурт на Майн). По-нататък Общият съд припомня, че за предоставянето на услуги, доставяни в изпълнение на рамковия договор, е необходимо предоставянето на разположение на ЕЦБ, в професионално качество, на работници, което налага на съдоговорителя на последната да притежава изискваното разрешение. Той припомня също така, че според практиката на Bundesarbeitsgericht (Федералния трудов съд) опреде­ леното от AÜG приложно поле на изискването не е ограничено до агенциите за временна заетост, а се прилага и за дружествата от сектора на информационни­ те технологии, които командирова­ т своя персонал в други дружества. Накрая, що се отнася до твърдението, че при сключването през май 2006 г. на договор за предоставянето на разположение на ЕЦБ на експерт не се е изисквало никакво разрешение, Общият съд постановява, че евентуално предходно нарушаване на AÜG от ЕЦБ не освобождава същата от задължението да прилага правилно този закон в рамките на настоящата процедура на договаряне.
- 19 При това положение Общият съд прави извода, че ЕЦБ не е допуснала никаква грешка при тълкуването или прилагането на AÜG, като е приела, че разглежда­ ното предоставяне на услуги се подчинява на задължението за притежаване на изискваното разрешение, и че като е въвела това изискване, ЕЦБ нито е дейст­ вала произволно, нито е поставила в по-благоприятно положение установените

в Германия оференти. В резултат на това Общият съд постановява, че първата част от осмото правно основание е явно лишена от всякаква правна основа.

- 20 По отношение на втората част от осмото правно основание Общият съд отбелязва, че в рамките на жалба за отмяна, подадена по член 230 ЕО, той не е компетентен да разглежда въпроса дали взаимодействието между две национални правни системи действително представлява пречка пред свободното предоставяне на услуги, забранена от член 49 ЕО. Общият съд припомня, че за да оспори съвместимостта с общностното право на решението, с което се отказва предоставянето на изискваното разрешение, *Evropaiki Dynamiki* е могло да сезира националния съд с жалба за отмяна, насочена срещу решенията на съответните национални органи. Вследствие на това той постановява, че втората част от осмото правно основание е явно недопустима.
- 21 Относно третата част от посоченото правно основание, след като най-напред припомня, че *Evropaiki Dynamiki* не се е позовало на никаква правна норма, която да позволява на ЕЦБ да се отклони в конкретния случай от териториалното действие на германското право, и че институциите са длъжни да се уверят, че условията, предвидени в документите относно дадена обществена поръчка, не подтикват потенциалните оференти да нарушават приложимото към дейността им национално законодателство, Общият съд констатира, че ЕЦБ не би могла да бъде упреквана, затова че е приложила разпоредби на германското право.
- 22 По-нататък, Общият съд подчертава, че когато *Evropaiki Dynamiki* изтъква, че ЕЦБ не е трябвало да изисква въпросното разрешение, това предприятие оспорва в действителност съвместимостта на АУГ с член 49 ЕО, както и с Директива 96/71/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 1996 година относно командироването на работници в рамките на предоставянето на услуги (ОВ L 18, 1997 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 4, стр. 29) и с Директива 2004/18/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 година относно координирането на процедурите за възлагане на обществени поръчки за строителство, услуги и доставки (ОВ L 134, стр. 114; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 8, стр. 116). За да контролира обаче законността на националното законодателство с оглед

на общностното право, Еврораіки Dynamіki е трябвало да подаде жалба пред националния съд, който по този начин е могъл да сезира Съда с преюдициален въпрос.

23 На последно място, Общият съд отбелязва, че Еврораіки Dynamіki не би могло валидно да се основе на съдебната практика, която посочва. Той припомня в това отношение, че от една страна, в делото, по което е постановено Решение от 20 септември 1988 г. по дело *Beentjes* (31/87, *Recueil*, стр. 4635), възлагащият орган е взел предвид допълнителен критерий, който не е бил наложен от националното законодателство, и че от друга страна, Решение от 3 октомври 2006 г. по дело *FKP Scorpio Konzertproduktionen* (C-290/04, *Recueil*, стр. I-9461) засяга преюдициални въпроси, които имат връзка със съвместимостта на разпоредби на националното право с общностното право. При това положение Общият съд отхвърля третата част от осмото правно основание частично като явно неоснователна и частично като явно недопустима.

24 Що се отнася до четвъртата част от посоченото правно основание, Общият съд отбелязва, че щом условието оферентите да притежават изискваното разрешение е било ясно предвидено в редица документи, свързани с процедурата на договаряне, и Еврораіки Dynamіki не е срещнало никакво затруднение при тълкуване на спорното изискване, Решение от 16 октомври 2003 г. по дело *Traunfellner* (C-421/01, *Recueil*, стр. I-11941), което се отнася до принципа на прозрачност и до задължението да се посочат минимални условия в техническите спецификации, е напълно ирелевантно за решаването на спора, с който е сезиран.

25 Относно Решение от 12 декември 2002 г. по дело *Universale-Bau* и др. (C-470/99, *Recueil*, стр. I-11617) и Решение от 9 февруари 2006 г. по дело *La Cascina* и др. (C-226/04 и C-228/04, *Recueil*, стр. I-1347) Общият съд припомня, че според първото от тези решения в процедурата за възлагане на обществена поръчка трябва да се спазва, на всеки от етапите ѝ, и по-конкретно този на подбор на кандидатите в ограничена процедура, както принципът на равно третиране на потенциалните оференти, така и този на прозрачност. Той посочва, че второто

от тези решения засяга преюдициални въпроси, свързани със съвместимостта на разпоредби на националното право с общностното право, с оглед именно на принципите на прозрачност и за недопускане на дискриминация.

- 26 Общият съд обаче постановява, че *Euroaiki Dynamiki* не би могло валидно да поддържа, че не е било достатъчно информирано за спорното изискване, така че не би могло успешно да се позовава на нарушение на принципа на прозрачност. Що се отнася до твърдяното нарушение на принципа за недопускане на дискриминация, той подчертава, че посоченото изискване засяга всички оференти. При това положение Общият съд отхвърля четвъртата част от осмото правно основание частично като явно неоснователна и частично като явно недопустима.
- 27 Вследствие на това Общият съд е отхвърлил осмото правно основание частично като явно недопустимо и частично като явно неоснователно.
- 28 Що се отнася до първите седем правни основания в жалбата, Общият съд ги отхвърля като явно недопустими.
- 29 В това отношение Общият съд отбелязва, от една страна, че *Euroaiki Dynamiki* не е успяло да докаже, че императивният критерий, предвиден в документите, свързани с разглежданата процедура на договаряне, според който оферентите трябва да разполагат с изискваното разрешение, е незаконосъобразен, и от друга страна, че това дружество е признало изрично в писмените си изявления, че то в никакъв случай не е могло да получи изискваното разрешение в Германия. По този начин според Общия съд *Euroaiki Dynamiki* не е могло да извлече никакво предимство от обстоятелството, че едно или няколко от тези първи седем правни основания са могли да се окажат основателни. Действително, дори ако решенията за отхвърляне на неговата оферта и за възлагане на поръчката на други оференти бяха отменени въз основа на посочените правни основания, истина е, че *Euroaiki Dynamiki* не е успяло да докаже незаконосъобразността на мотива за изключване, възприет от ЕЦБ, така че последната би могла да замести обжалваните решения само с ново решение, което отхвърля офертата на *Euroaiki Dynamiki* поради този мотив за изключване.

- 30 Общият съд припомня, че един жалбоподател няма никакъв легитимен интерес от отмяната на решение, за което още отсега е сигурен, че може само да бъде потвърдено отново по отношение на него. При това положение Общият съд констатира, че Evropaĭki Dynamiki след отхвърлянето на осмото правно основание в жалбата му вече няма легитимен интерес да се позовава на други правни основания за отмяната на решенията за отхвърляне на офертата му и за възлагане на поръчката на други оференти. Общият съд припомня и че едно правно основание за отмяна е недопустимо поради липса на правен интерес на жалбоподателя, когато, дори да се предположи, че това правно основание е основателно, отмяната на обжалвания акт въз основа на него не би била от естество да удовлетвори жалбоподателя.
- 31 Следователно Общият съд отхвърля жалбата частично като явно недопустима и частично като явно неоснователна.

Производство пред Съда и искания на страните

- 32 В жалбата си Evropaĭki Dynamiki, което действа от името на консорциума E2Bank, иска от Съда:
- да отмени обжалваното определение,
 - да отмени актовете, с които ЕЦБ изключва консорциума E2Bank от процедурата и възлага обществената поръчка на друг оферент,
 - да осъди ЕЦБ да заплати съдебните разноски, включително тези в първоинстанционното производство.

33 ЕЦБ иска от Съда:

— да отхвърли жалбата,

— да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

По допустимостта на жалбата

34 ЕЦБ е на мнение, че жалбата е недопустима, доколкото е подадена от името и за сметка на консорциума E2Bank, без да има пълномощно за тази цел. Тя отбелязва, че Evgoraiki Dynamiki е подало жалбата за отмяна пред Общия съд от името и за сметка на този консорциум и че е приложило към тази жалба пълномощно, подписано от представител на Engineering Ingegneria Informatica SpA, участващо в посочения консорциум дружество, но че обхватът на това пълномощно е бил ограничен до производството пред Общия съд и то не овластявало пълномощника да подава жалба пред Съда.

35 Evgoraiki Dynamiki изтъква, че последният параграф от това пълномощно не ограничава същото до производството пред Общия съд, а включва изчерпането на всички възможни правни средства за защита.

36 В това отношение следва да се констатира, че несъмнено по силата на първия параграф от посоченото пълномощно Evgoraiki Dynamiki е овластено да предприема всички необходими правни действия за сметка на консорциума E2Bank пред Общия съд.

- 37 Вторият параграф от същото пълномощно обаче уточнява, че то остава валидно, докато това е необходимо, за да бъдат довършени всички правни действия, в съответствие с приложимите разпоредби.
- 38 При тези условия трябва да се счита, че въпросното пълномощно обхваща и настоящата жалба, подадена пред Съда.
- 39 Следователно жалбата е допустима.

По същество

- 40 В подкрепа на жалбата си Европаіки Dynamіki изтъква четири правни основания.

По първото правно основание, изведено от нарушение на член 114 от Процедурния правилник на Общия съд

- 41 С това правно основание Европаіки Dynamіki поддържа, че Общият съд е нарушил член 114 от своя процедурен правилник, като е приел за допустимо възражението за недопустимост на ЕЦБ, макар то да не е направено с отделна молба.
- 42 ЕЦБ счита правното основание за неоснователно, тъй като член 114 от Процедурния правилник на Общия съд изисква за възражение за недопустимост да се представя отделна молба само когато от Общия съд се иска отделно произнасяне по този въпрос спрямо произнасянето по съществото на делото.

- 43 В това отношение следва в самото начало да се констатира, че член 114 от Процедурния правилник на Общия съд изобщо не изисква за всяко възражение за недопустимост да се представя отделна молба.
- 44 Напротив, предявяването на такова възражение с отделна молба е необходимо единствено когато страната, която го предявява, възнамерява да поиска от съда да се произнесе по допустимостта на жалбата, без да се провежда обсъждане по същество.
- 45 По този начин едно възражение за недопустимост може да се повдигне в писмена защита и да се разгледа от Общия съд, когато същият се произнеса по жалбата.
- 46 От това следва, че първото правно основание в жалбата трябва да бъде отхвърлено.

По второто правно основание, изведено от неспазване на правилата относно правния интерес

- 47 С това правно основание Evgoraiki Dynamiki поддържа, че Общият съд е трябвало да разгледа първите седем правни основания в жалбата дори след отхвърляне на осмото правно основание и че неправилно е приел, че липсва правен интерес. То намира, че понятието „правен интерес“ следва да се тълкува широко, както следва и от практиката на Съда, и от разпоредбите на Директива 89/665/ЕИО на Съвета от 21 декември 1989 година относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби, отнасящи се до прилагането на производства по обжалване при възлагането на обществени поръчки за доставки и за строителство (ОВ L 395, стр. 33; Специално издание на български език, глава 6, том 1, стр. 237).

- 48 ЕЦБ поддържа, че липса на правен интерес трябва да се констатира, когато отмяната на обжалваното решение не би могла да удовлетвори жалбоподателя. По нейно мнение правилно след отхвърлянето на осмото правно основание Общият съд е отхвърлил първите седем правни основания, изтъкнати пред него от Евгораіки Дунатікі, като се има предвид, че дори те да бяха основателни, поръчката не би могла да се възложи на консорциума E2Bank, защото последният не е разполагал с изискваното разрешение и в никакъв случай не е могъл да го получи.
- 49 В това отношение следва да се констатира, че правилно Общият съд, позовавайки се на практиката на Съда, отбелязва, че от една страна, един жалбоподател не би могъл да има легитимен интерес от отмяната на решение, за което още отсега е сигурен, че може само да бъде потвърдено отново по отношение на него (вж. в този смисъл Решение от 20 май 1987 г. по дело Soupa/Комисия, 432/85, Recueil, стр. 2229, точка 20), и от друга страна, едно правно основание за отмяна е недопустимо поради липса на правен интерес, когато, дори да се предположи, че е основателно, отмяната на обжалвания акт въз основа на това правно основание не би била от естество да удовлетвори жалбоподателя (вж. в този смисъл Решение на Съда от 15 март 1973 г. по дело Marcato/Комисия, 37/72, Recueil, стр. 361, точки 2—8).
- 50 От това следва, че Общият съд не би могъл да бъде упрекван, че е приел, след като е отхвърлил осмото правно основание в жалбата на Евгораіки Дунатікі, че вече няма основание да се произнася по останалите седем правни основания на същото, които не биха позволили на последното да постигне успех при обжалването.
- 51 Колкото до довода на Евгораіки Дунатікі, че то при всички положения било запазило правен интерес от подаване на жалба във връзка с първите седем правни основания в жалбата си поради възможността, която е имало, да получи изискваното разрешение с посредничеството на установен в Германия клон, следва да се отбележи, че Евгораіки Дунатікі не е посочило такава възможност пред Общия съд. Да му се позволи да изтъкне за първи път довод, който не е изтъкнал пред Общия съд, би означавало да се позволи Съдът, чиято компетентност при обжалване е ограничена, да бъде сезиран със спор с по-широк предмет от този, по който се е произнесъл Общият съд. Компетентността на Съда при обжалване обаче е ограничена до преценката на правното решение по основанията

и доводите, разисквани пред Общия съд (вж. Решение от 21 септември 2010 г. по дело Швеция и др./API и Комисия, C-514/07 P, C-528/07 P и C-532/07 P, Сборник, стр. I-8533, точка 126 и цитираната съдебна практика). Следователно този довод е недопустим.

52 При това положение второто правно основание в жалбата трябва да се отхвърли.

По третото правно основание, изведено от незадължителния характер на изискваното разрешение

53 С това правно основание Evgoraiki Dynamiki поддържа, че Общият съд неправилно е приел, че притежаването от оферентите на изискваното разрешение е имало императивен характер. То добавя, че германското право не изисквало в конкретния случай получаването на такова разрешение и че е сключило други договори с ЕЦБ, без да е притежавало такова. То твърди и че фактът, че ЕЦБ е изисквала това разрешение, противоречи на правото на Съюза в областта на обществените поръчки, както и на член 49 ЕО.

54 ЕЦБ изтъква, че не тя е въвела задължението за оферентите да притежават изискваното разрешение, а че притежаването на последното съставлява императивно условие, произтичащо от германското право.

55 В това отношение следва да се припомни, че жалбата трябва точно да посочва пороците на решението на Общия съд, чиято отмяна се иска, както и правните

доводи, с които по специфичен начин се подкрепя такова искане (вж. по-специално Решение от 23 април 2009 г. по дело АЕРІ/Комисия, С-425/07 Р, Сборник, стр. I-3205, точка 25 и цитираната съдебна практика). Не отговаря на това изискване правно основание за обжалване, което, без дори да съдържа доводи, насочени специфично към установяване на грешката, която опорочава обжалваното решение, се ограничава до възпроизвеждане на вече изложени пред Общия съд доводи. Всъщност такова правно основание представлява в действителност просто искане за преразглеждане на представено пред Общия съд правно основание, което е извън компетентността на Съда (вж. по-специално Решение от 12 септември 2006 г. по дело Reynolds Tobacco и др./Комисия, С-131/03 Р, Recueil, стр. I-7795, точка 50 и цитираната съдебна практика).

56 В конкретния случай трябва да се припомни, че Общият съд, както е видно от точки 52—94 от обжалваното определение и от точки 12—27 от настоящото решение, подробно е анализирал твърдяната незаконосъобразност на изискваното оферентите да притежават изискваното разрешение.

57 Трябва обаче да се констатира, че оплакванията на Europaiki Dynamiki в рамките на настоящото правно основание за обжалване не визират по конкретен начин елементи от възприетите от Общия съд в обжалваното определение съображения за отхвърлянето на осмото правно основание, развито пред него. С това правно основание за обжалване, което, както отбелязва и генералният адвокат в точка 57 от своето заключение, възпроизвежда посоченото осмо правно основание, Europaiki Dynamiki подчертава главно направените пред Общия съд оплаквания срещу решението на ЕЦБ, както е изразено в документите за спорната поръчка, да наложи в конкретния случай на оферентите задължението да притежават изискваното разрешение.

58 Следователно третото правно основание в жалбата трябва да бъде отхвърлено като недопустимо.

По четвъртото правно основание, изведено от нарушение на задължението за мотивиране

- 59 С това правно основание *Evropaiki Dynamiki* поддържа, че Общият съд не е приложил релевантните разпоредби, които биха го довели до отмяната на обжалваното решение и че при всички случаи ЕЦБ не била предоставила валидни мотиви, нито достатъчно данни в подкрепа на това решение. Като се позовава в заглавието на това правно основание на член 253 ЕО, член 12, параграф 1 от Директива 92/50/ЕИО на Съвета от 18 юни 1992 година относно координирането на процедурите за възлагане на обществени поръчки за услуги (ОВ L 209, стр. 1), член 100, параграф 2 от Регламент (ЕО, Евратом) № 1605/2002 на Съвета от 25 юни 2002 година относно Финансовия регламент, приложим за общия бюджет на Европейските общности (ОВ L 248, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 3, стр. 198), и член 149, параграф 2 от Регламент (ЕО, Евратом) № 2342/2002 на Комисията от 23 декември 2002 година относно определянето на подробни правила за прилагането на Регламент (ЕО, Евратом) № 1605/2002 на Съвета относно Финансовия регламент, приложим към общия бюджет на Европейските общности (ОВ L 357, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 4, стр. 3), *Evropaiki Dynamiki* изглежда изтъква също така неспазването в обжалваното определение на тези разпоредби на правото на Съюза.
- 60 ЕЦБ изтъква, че това правно основание е недопустимо и при условията на евентуалност, че е неоснователно.
- 61 Що се отнася, на първо място, до разпоредбите на правото на Съюза, посочени от *Evropaiki Dynamiki* в рамките на това правно основание, следва да се констатира, че последното се ограничава да ги спомене, без да докаже тяхната приложимост в конкретния случай и без да установи по какъв начин обжалваното определение нарушава тези разпоредби. От съдебната практика обаче произтича, че само абстрактното обявяване на правно основание в жалбата, неподкрепено от по-точни индикации, не удовлетворява задължението за мотивиране на

посочената жалба (вж. в този смисъл Определение от 29 ноември 2007 г. по дело Weber/Комисия, С-107/07 Р, точки 24 и 25, както и Определение от 10 февруари 2009 г. по дело Correia de Matos/Комисия, С-290/08 Р, точки 18 и 19).

- 62 Що се отнася, на второ място, до останалите доводи на Евгораікі Dynamiki, изведени от факта, че Общият съд не е отговорил на довода му, че простото представяне на бележките, свързани с оценката на офертите, не е достатъчно, за да обоснове решението на ЕЦБ да възложи поръчката на избраните оференти, следва да се припомни, че Общият съд е ограничил своята преценка до правното основание, свързано с незаконността на задължението за оферентите да при тежават изискваното разрешение. След като отхвърля това правно основание, той правилно, както произтича от точка 50 от настоящото решение, е отхвърлил останалите седем правни основания в жалбата, и по-конкретно петото и шестото правно основание, изведени, от една страна, от нарушението на принципите на прозрачност и на добра администрация, както и на задължението за мотивиране и от друга страна, от грешки в преценката при оценяване на офертата на жалбоподателя, като явно недопустими, без да разглежда по същество доводите на последния.
- 63 Следователно четвъртото правно основание в жалбата трябва да се отхвърли в неговата цялост.
- 64 Тъй като нито едно от изложените от Евгораікі Dynamiki правни основания не е уважено, жалбата трябва да се отхвърли.

По съдебните разноси

- ⁶⁵ По смисъла на член 69, параграф 2 от Процедурния правилник, приложим към производството по обжалване по силата на член 118 от същия, загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноси, ако е направено такова искане. Тъй като ЕЦБ е направила искане за осъждането на Evropaiki Dynamiki и последното е загубило делото, Evropaiki Dynamiki трябва да бъде осъдено да заплати разноските.

По изложените съображения Съдът (трети състав) реши:

- 1) **Отхвърля жалбата.**

- 2) **Осъжда Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE да заплати съдебните разноси.**

Подписи